

Es rokstu #LATGALISKI

Pīktais pasaūļa diktats
latgalīšu rokstu volūdā

Ilzis Spergys stuosta “Seiki kūceni zīdēja” fragments:

Siedieju iz gultys molys i vierūs pa lūgu. Preteimā beja lels kuorms. Kod saule speidēja augši pušdīņu laikā, juo lūgi izavēre caurspeideigi. Kod pasagrīze, otkon kai malni caurumi, kai tukšu kubiku rynda. Iz jumta nazkaidš kūceņš. Ilgi jau naaugš. Latvejā iz jumtu auga bierzeni. Es nazynu, kas itys taidš. Palāku zoru golūs lapenis. Bārzu putekšni pavasarūs pluovuoja pa paļtim kai dzaltoni tauki ar kriejumu aizdareitā galis zupā, bārzu putekšni beja iz lūgu ramu, iz styklu, iz mašynu. Veirs maņ saceja: “Nu nav tolka pavasarī mozguot lūgus, cikom nav nūzīdiejuši bārzi i prīdis, a tu naklausi!” Es naklauseju. Mozguoju nazcik reižu, cikom bārni beja mozi. Kod bārni beja leli, sauču paleigā, sasasirdeju, ka naskrīn. Tik tei to beja muna bāda, ka stykli nateiri. Jim namaiseja. Kod poša beju pavysam jauna, ari namozguoju, beja gona ar sevi. Es gribieju byut loba mama.